

LÁZÁRY RENÉ SÁNDOR

Guirlande-szonáta

1. Le Temple d'Amour
2. Les Fêtes galantes
3. Menuet lunaire
4. Rondes de Printemps

Mámor – Ámor.
 Szinte rím...
 Kéjlek ez,
 Nem czinterim.
 Kéjlek, álmok,
 Czéda szentély
 Hív, hogy álmok
 Közt kerengélj!
 Mámor – Amor!
 Szinte rím!
 Nem borongó
 Czinterim –
 Tempietto!
 Szárnyas Érosz!
 Hő szívekben
 Vágy maséroz,
 Hadseregnyi
 Érzemény –
 Úgy feszít,
 Oly büszke, nyalka,
 mint a léha
 Tiszti falka,
 Hogyha sétál
 Térzenén...
 Semmi gond,
 De sok gloár:
 Életünk nagy,
 Úri gesztus –
 Annyit ér csak,

Mint a földhöz,
 Korcsmafalhoz
 Vert pohár...
 Ah, a vérző
 Faltapéta!
 Délután is
 Tart a séta –
 Bókolj! Szembe
 Bárki jó:
 Herczegecske,
 Márkinő,
 Gróf s apát
 Babája, báró,
 Udvaroncz,
 Potyára váró
 Fűzfaköltő,
 Kis lakáj –
 Semmi gond,
 Ma sincs aggály!
 Neszpá? Madmoázel
 Maupu?
 Mégis hol van,
 Oh, a hű
 Montespan, La Vallière
 Meg Madame de Maintenon?
 Pour toujours? Pour
 Maintenant?
 Ejnye, Madmoázel Maupu!
 Mégis hol van?

(Sajg a szűl!)
 Hol Du Barry, Pompadour?
 Elmúlt – mintha tóba hulló
 Lomha holdfény, tompa dúr:
 Tündökölj, bolond azúr!
 Semmi gond!
 De bábu-bálban
 Furtonfurt a Gond az úr!
 Mégis hol van,
 Hova lett,
 Ah, a herczig,
 Oh, a nett
 Hölgy,
 Marie-Antoinette?
 Ámde hagyjuk.
 Hív a vad tó!
 Csolnakázgat
 Sírva Watteau:
 Már hiába
 Festeget
 Nyári vágyat,
 Esteket!
 Kerti fákat
 Emleget:
 Kis bokákat,
 Kebleket,
 Hogy puhítsa
 Kedvesét...
 Költsön itt ma
 Szebb mesét!
 Esküdjözön
 Tán hitére,
 Vénusz
 Phénylő
 Phenekére,
 Hogy ma újra
 Vár Cythére?
 Új szerelmek?
 Új liczit?

Csitt!
 Szomorkás,
 Őszi festér –
 Bár hazudna
 Egy piczit!
 Lelkesülhet
 Női testér' –
 Ajkam csókocskát
 Nem ad!
 Más bókot mondj,
 Báva piktor –
 Nem vagyok drüád!
 Menád!
 Kőszobor sem
 Dús lugasban,
 Antique allén!
 Nézzel Mennyi
 Bús utas van,
 Kedves abbém:
 Üdvözülni
 Vár Cythére!
 Fölkarolnám
 Szent ügyét!
 Csitt! Hisz erre
 Már kitére!
 Kaphat tőlem
 Egy fűgét...
 Vagy mutathatnék
 Fityiszt is!
 Nagysád, nemde,
 Néha hisztis?
 Semmi baj.
 De mennyi báj!
 Mennyi jaj,
 Ha menni fáj!
 Ah, a büvkör!
 Mennyi bú!
 Drága Mlle Maupu,
 Adjon inkább

Friss puszit
 S egy pohárka
 Cziprusit...
 Kéri, kéri esdekelve.
 Oh, közerkölcs
 Bestye elve...
 Kéri
 François Boucher:
 Alkonyatkor
 Bolyg a parkban –
 Árnya filozófusé!
 Kezdetben még
 Jót akartam...
 Érve filozófusé!
 (Metsz a hölgy.) De
 Ön malacz...
 Bár maradt még
 Öt palaczk... De
 Ön is csak afféle
 Férfi, filozopter
 Disznó, mint Voltaire,
 D'Alembert, Diderot,
 Choderlos de Laclos,
 S a többi nyakló
 Nélküli lilimtipró:
 Szabadkőműves,
 Liberális,
 Ki furt kapdosná
 Ki-be máris,
 Mihelyt megcsörren
 Egy kaláris –
 Riszáljon az a kurva
 Páris!
 Én nem.
 Továbbá inni sincsen
 Kedvem, ha lator...
 Maga... Maga... Maga egy
 Quentin de la Tour!
 Maga... Maga

Fragonard!
 Szoknyapeczér!
 Csapodár!
 Csússzon fölem
 Szaporán!
 Popómhoz ér
 A pohár...
 Sejtem én,
 Hogy mit s hol lazít!
 Kezdjük a
 Do-mi-sol-la-sit!...
 Vagy tán a
 Si-la-sol-mi-dót?...
 Játsszunk egy
 Kis Pastor Fidót!...
 Ská...há...lá...há...
 Zu...hunk!...
 Sol-la-sol-do!
 Sze-be-re-bel-me-hem,
 Hol a Hold, ó?
 Hát ez kész
 Csoda volt, ó!
 Még! Még! Még!
 Soha sem elég!
 Jaj! Már! Még!
 Fa-si-fa-mi-rét!
 Már! Még! Már!...
 Hallszik a minét!
 Lully? Couperin?
 Vagy Rameau?
 Mért vagy épp oly
 Nagyra? (Nó,
 Hagyjuk!) Hol van?
 Hova lett? ...Hát
 Marie-Antoinette?
 Mennyi álarcz,
 Báli maszk,
 Bús bohóc meg
 Hű parasztká!

Pásztorlányok,
 Pásztorok
 Körtánczban
 Mű-harasztra
 Folytak álnok
 Nászborok...
 Már se vége,
 Már se hossza:
 Könnyedén jó
 Hoppa hoppsza!
 Donna Punczinella,
 Mondsza:
 Így járják
 Talán falun?
 Fontánán kaján faun
 Sűrű sampányt ont puhán!
 Nézi bambán Don Juan:
 Mily priapikus szökőkút!
 Mennyi karnagy, tust bökö rúd!
 S mennyi pezsgő! Sganarelle!
 Szökjünk innen hamar el!
 Hisz Camargo csókja citrancs,
 Megkeserült karamell!...
 Ám Cassandre mellén e szeplő!
 S mennyi szép mellékszereplő
 Lejt el itt ma!
 Várj, Camargo!
 Már a táncz, a
 Vágy kavargó!
 Hány szerelmes
 Bóvli pancser!
 Ah, Leander!
 Oh, Klitander!
 Hány nedűs
 Kisasszony-álmom!
 Hány hazug,
 Bolond imal
 Nemde? Hűs,
 Friss holdsugáron

Ráng, akárba pókefonálon,
 Arlequin s
 Colombina!
 Andalító
 Mandolinon
 Sanda, langy kint
 Hangol finom
 Művészkezzel Scaramouche!
 De Pierrot dala bús...
 Arcza is fehér a bútól:
 Falsul egy románczot dúdol
 Arról, hogy kemény a lány,
 Hogy puhább remény az ágy,
 Ha a húsba mar a vágy,
 Ha a vágyba mar a hús,
 Ha ajakba mar ajak...
 Hagyd már abba, Scaramouche!
 Sganarelle, hé, hamarabb!
 Gyerünk innen,
 Hamar, el!
 Fanyar! El! Hé, Sganarelle!
 Mert megárt a báj
 S a bűl...
 Neszpa, Madmoázel
 Maupu?
 Csók lennék szemén, kezén!
 Hájszen én sem!
 Én sem! Én
 Sem vagyok hindus fakír!
 (Csak tán túl rímdús...)
 Szatír?
 Hej, dehogya!
 Jaj, mondió!
 Távozz tőlem,
 Gond, Idő!
 Dámák, pincsik, lovagok,
 Agarak, libériák,
 Tűnjetek! Boldog vagyok!
 Hadd maradjak én diák!

Hímes szárnyat
 Bont a rét,
 Zümmögéssel
 Dong a lég:
 Elkereng, száll,
 Zsong az ég!
 Tán szeret? Nem
 Mondta még!
 Hogy szeret, nem
 Mondta még,
 Drága Mlle Maupu!
 Mámor! Ámor!
 (Szinte rim!)
 Csak heverjünk
 Itten, ím!
 Pihenjünk,
 Drága Mlle Maupu!
 Leülhetünk – itt
 Selymesebb a fű!
 Ne féljen! Semmiként
 Meg nem dorgálja apja!
 S ha mégis – majd a zord
 Szidását visszkapja...
 Egy zokszó: két mosoly!

Két zokszó: csókra csók!
 S ezerszer így tovább!
 Csodás apró kacsók!
 Gyanakvásának, oh,
 Nincs oka, sem alapja:
 Vigyázunk majd, nehogy
 Meggyűrődjön kalapja
 Vagy szoknyácskája, hisz
 Mit szólna édesapja?
 Drága, drága, drágaság,
 Érintsen meg ujja:
 Homlokon, mint árnyas ág,
 Réti lepke súlya!
 Bárcsak lakná már hasát
 Lét öröme, búja:
 Drága gyermek, drágaság,
 Szentség, hejehuja!
 És ha tán fölém hajol,
 Míg elalszom újra:
 Rólam én halálomat
 Pilleként lefújja!
 Drága lélek, drágaság,
 Szépség, halleluja!

Meudon–Sceaux–Versailles,
 1886. április–május–június